

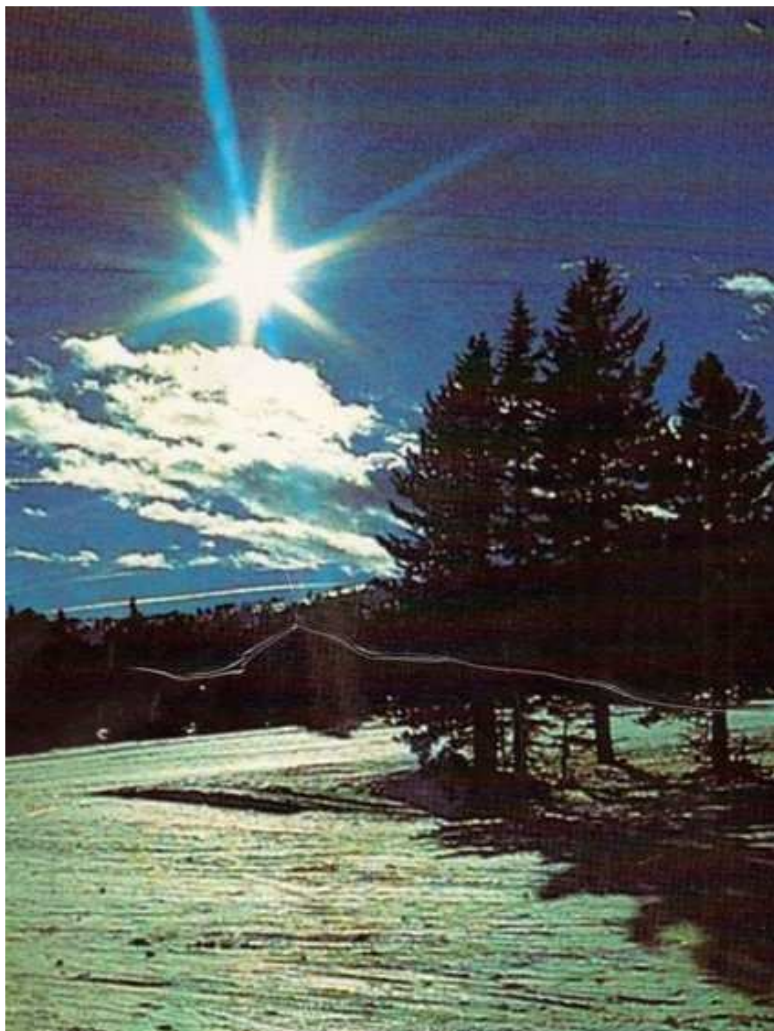
PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IV. évf. 33. szám

2018. december

Tartalom

- Mire vársz?
- Csodák szentélye
- Karácsony Európában
- A születés ünnepe
- Musica Sacra
- Plébániai zárándoklat
- Küldetést kaptunk
- Adventi események
- Karácsonyi miserend
- Tárjátok ki a szíveteket
- Harangszentelési évforduló
- Jótékonyági akció

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Mire vársz?

A kérdést sokféle hangsúllyal lehet kimondani, érteni, átélni. Először is maga az nagy ajándék, ha egyáltalán várok valamire. Aki ezt nem teszi, annak már nincs reménye. A várakozás és a remény összetartozik. Persze, az sem mindegy, hogy mi az, amire várok. Tán egy vágyam teljesedésére, egy eseményre, arra, hogy valami bekövetkezzen, valaminek eljöjjön az ideje, vagy, hogy egy eredmény megmutatkozzon, hogy fáradozásom gyümölcsöt hozzon...? Ám lehet ezt a kérdést türelmetlen sürgetéssel is feltenni: „mire vársz már”? Miért nem teszed, miért nem szánod el/rá magad, mozdulj már, mire vársz még!? Végül lehet rezignált csüggedés hangján is szólni: mit remélsz még, mire számítasz, miben bízol még?

Mi, keresztények azonban mást kérdezzünk előbb: kire vársz? Az erre a kérdésre adott válasz határozza meg, hogy azután mire és hogyan várakozunk. A személyes kérdésfeltevés mindig megelőzi a valamire vonatkozó viszonyítást (a „ki” elsődleges a „valami”-hez képest). Valakit el akarunk érni, vele egyé válni s ez motivál minket. Igen, alapvetően más a motivációnk, minket Valaki szeretete sürget, nem valami határozza meg az irányt. Mi Jézus Krisztusra várunk, s ez a várakozás motivál és befolyásol egyre következetesebben mindent. A fiatal keresztény közösség tagjainak élete azért volt olyan magával ragadó, mert várakozásukat a Jézus utáni vágy, a személyes szeretet élte. Volt reményük, melynek alapja Jézus ígérete volt második eljövételével kapcsolatban. Ez az érzés, eljövétel azonban évezredek óta még nem következett be, ezért a várakozás intenzitása megfogyatkozott. Jézus nem véletlenül figyelmeztet a Jelenések könyvében

keresztül, ráadásul vádként: „Elhagytad az első szeretetedet!” Sem az Egyház közösségében, sem az egyes krisztuskövetőben a szeretet nem múlhat el. Ha ez megtörténne, kereszténységről többé nem beszélhetnénk. Minden bizonnyal ez az oka annak, hogy a túlintézményesülés az Egyházban a lelkiület halálát okozza, a túlfűtött érzelm pedig nem lehet a mindennapok irányítója. Az intézmény és a karizma, a személyes szeretet együtt alkotja az Egyház életének pillérét (Péter és János személyesíti meg az apostoli karban e kettősséget).

Az adventi időszak szembesít minket a Jézus felé történő odafordulásunk, ráirányuló szeretetünk, utána való vágyakozásunk intenzitásának kérdésével. Vele összefüggésben pedig, a közties célokra, valakikre, másokra vagy valamikre vonatkozó törekvéseink, elvárásaink létjogosultságával. Közelebb visznek-e ezek a Jézussal való találkozásunkhoz, üdvösségünkhöz. Mintegy siettetik-e bennünk és körülöttünk Jézus érkezését, ahogyan Advent várakozásának nagy mestere, a Boldogságos Szűzanya Megváltó utáni vágyakozása vonzotta az Üdvözítő eljövetelét? Ő mindent ennek a várakozásnak és ráirányulásnak rendelt alá.

Igényesen, a magunk adottságai közepette éberén kövessük a Szent Szűz példáját őrt állítva vágyaink és szándékaink mellé: tisztaságuk mozdítsa elő a vele és egymással való örömteli találkozás és közösség ügyét!

Zoltán atya

Csodák szentélye

Büszkeségünk az ország kiemelkedő temploma. Sőt, nagy jelentőségét bizonyítja, hogy két hónapja itt járt egy bizottság, mely hivatott eldönteni, melyek azok a műemlékek, helyszínek, amelyek a világörökség részét képezik, illetve méltók arra, hogy képezzék. A Duna mentén különös figyelem övezte templomunkat, nemcsak azért, mert a római kor tanúja, hanem mert lélegzetelállító kincsház. Nem volt még olyan látogató, aki ne lenyűgözve ment volna el innen.

Most még egy olyan történelmi hellyel és látványossággal bővül a csodálatos tér, amely megint csak páratlan egész Budapesten. A Mátyás-oratóriumról van szó. November végére elkészül a teljes rekonstrukciója, amely látogathatóvá teszi a kápolnát. Ezek után nemcsak a két reneszánsz pasztofóriumunk tanúskodik arról, hogy az 1400-1500-as években is jelentős szerepet töltött be a hely (ne feledjük, hogy mind Mátyás – , mind utóda Ulászló királlyá választása is kapcsolódik a templomhoz), hanem az oratórium is. Derdák Éva festő-restaurátor kutatása nyomán ugyanis előkerült a falak korabeli színező festése. Ezt állította most helyre szakavatott kézzel a restaurátor. Megújul a burkolat, melyben Mátyás szimbólumai jelennek meg a padlózatban elhelyezett külön betéteken, kő restaurátor gondoskodott arról, hogy szépségessé változzék át a feljáró és kapuja, s új világítást is kap a kápolna. Mindez nemcsak a történelem tanúja, nemcsak jelentősen járul hozzá a templom építéstörténetének megismeréséhez, hanem rendkívüli látványossággá lesz, s még zenei szempontból is bővülő lehetőséget kínál. Megnyílik az út olyan hangversenyek tartásához, amelyet „velencei hangversenynek” neveznek, amelyben több kórusos vagy a kórusok mellett még zenei együttes is szerepelhet (pld. rézfúvósok hangozhatnak fel az emeletről).

A Mátyás-év lezárásaként országos sajtótájékoztató lesz templomunkban, amely lehetőséget kínál számunkra, hogy ország-világ előtt bemutathassuk ezt a páratlan értéket.

Vonzó környezet alakult ki a főbejárat terében is. Az asztalosmester tudását dicséri az az íves fogadó-információs pult, ami segít majd, hogy méltó módon tudjuk az idelátogatókat köszönteni és tájékoztatni a lehetőségekről. A történelmi zászlók otthonos hangulatot varázsolnak e szép csarnoktérbe, a TV kamerák és a plakáttartó fal segítenek a tájékozódásban. A Testvérek számára is áttekinthetők lesznek egyházközségi hirdetéseink és programkínálatunk. Munkatársaink kulturáltan, könnyebben tudják ellátni feladatukat. Az automata üvegajtó további szélfogóként is szerepet játszik majd. Bízom abban, hogy a főkapu többeket vonz majd be, mint az oldalsó bejárat, s könnyebben, szervezettebben tudjuk kiszolgálni a minden tekintetben növekvő forgalmat.

Szégyenkezésünk is véget ér a sekrestye és előtere kiépítésével. Gyalázatos volt, hogy egy ilyen templom életét, olyan helyiségek szolgálják ki, amilyenek azok korábban voltak. Plébániaház hiányában, amely minden nap áthághatatlan korlátja lelkipásztori munkánknak, nélkülözhetetlen, hogy megfelelő tároló kapacitással bővüljön a sekrestye. Galéria épül az előtérben, szekrénysorok a nagyobb helységben, ahol a pápai oltár is otthonra talál. Végre vonzó, tiszta és praktikus tér segíti majd a liturgia előkészületeit és az ide érkező atyák és vendégek ellátását.

Ezzel párhuzamosan rendeződik a karzat világítása, elektromos szerelése és az egész templom tűzriasztó és biztonsági rendszereinek működtetése.

Az összetett feladatok végzéséért hála és köszönet illeti a BAU-VIP Generál építőipari cég áldozatos, hozzáértő és lelkiismeretes munkáját. Ugyanez a családi vállalkozás volt kivitelezője az előző években történt fejlesztéseknek is. Bizonyosak vagyunk abban, hogy a keresztény magyar kultúra e fellegvára büszkesége egyházunknak és egész nemzetünknek!

Zoltán atya

Karácsony Európában

A II. Vatikáni Zsinaton merült fel az igény, hogy az Egyház ne saját lényegéről és céljáról szóljon csak, hanem (újra) határozza meg helyét a világban, pontosabban abban a világban, amelyben él. A zsinat ezt a *Gaudium et spes* kezdetű lelkipásztori konstitúcióban tette meg, mely a kinyilatkoztatás feltárásáról szóló *Dei Verbum*, az Egyház lényegét bemutató *Lumen gentium* és a liturgiáról szóló *Sacrosanctum concilium* kezdetű lelkipásztori konstitúciókat követte.

A zsinat az egyház és világ kapcsolatáról szóló konstitúciójában határozottan állást foglalt a világ, és a földi dolgok autonómiája mellett. Ennek oka a mindent megalapozó teremthit, amelynek megfelel a rendezett, saját törvényeihez igazodó kozmosz eszméje, sőt maga a teremthit ennek feltétele, hiszen ez jelenti azt, hogy a kozmosz nem mitológiai istenek küzdő- és játszótere, hanem önálló valóság. Ez az önállóság azonban relatív, éppen az ember – mint a világ „része” – miatt, aki felhatalmazást kapott a világ meghódítására, de megőrzésére is, és akinek szabadságából adódik, hogy elutasíthatja a teremtés végső célját, és minden energiáját kizárólag az őt körülvevő világ alakítására fordítsa.

Kétségtelen, hogy a keresztény hit alapjához tartozik, hogy Isten odafordult a világhoz, emberré, s ezáltal bizonyos értelemben világgá lett. Ezért a Krisztus által hirdetett Isten országa nem a világtól független hely, hanem Isten cselekvésének helyszíne, melyben minden jó, és minden jóval, azt

„megkeresztelve” élhetünk. Csakhogy ez a szemlélet egyoldalú.

A megtestesülésből következik az optimista világszemlélet, de megmarad a kereszt botránja, Isten szeretetének ez az érthetlensége, és a bűn valósága, amelyeket viszont hamis istenkép (és istenfogalom) kialakulása ill. kialakítása útján, majd annak tagadása következtében ateizmussá lehet formálni, amely ma a szekularizált Európa „vallása”, az ember technikai önmegváltásának kísérlete. A keresztény hit nemcsak a megtestesülésre, hanem a feltámadásba vetett hitre is épül, ami pedig nem választható el Jézus kereszthalálától. A tudomány és a technika segítségével az embernek folyamatosan javítania kell saját létfeltételeit, de a világot nem ezek váltják meg, akkor sem, hogyha ezekhez politikai hatalom társul, amelynek tanú vagyunk a mai Európában.

XVI. Benedek pápát – aki felhívta mindezekre a figyelmet –, az a kritika érte, hogy „túlzottan európai”, nem az egész világ összefüggésében szemléli a kereszténységet. Csakhogy, éppen korunk aktuális világpolitikai folyamatainak tükrében tűnik úgy, hogy mégis az egyre szekularizáltabb, keresztény gyökereit megtagadó Európa az a vallási-kulturális-politikai tér, amelyben a kereszténységnek sajátos, egyedülálló szerepe lesz.

Az európai, Istent tagadó világfelfogás különösen három területen szembetűnő:

az ún. tudományos világnézetben, az erkölcsi elvek torzulásában és a kíméletlen egyéni érdekérvényesítés eluralkodásában.

A tudományos világnézet szószólói egyszerűen átlépik saját illetékességi határukat, amikor azt állítják, hogy a valóság kizárólag csak az, amit ők empirikusan vizsgálni tudnak. Ezzel beszűkítik az emberi tudásvágyat, azt csak a „megcsinálhatóra” redukálják. Így a maga csinálta emberi világ börtönné válik, amely éppen a szabadság ellen irányul. És bár ez kiváltja a szabadság, és az Egészen Más után való kiáltást – ami teremtettségünkben és transzcendens irányultságunkból eredendően következik –, újabban már annak lehetünk tanúi, hogy ennek a váagnak a kielégítését tudományos úton megvalósítható emberi örök élet elérhetőségében jelöljék meg, ami abszurdum és önellentmondás.

A relativizmus – mely szerint igazság nem létezik, csak relatív igazságok vannak –, és az emberi autonómiának a gondolkodásban betöltött uralkodó szerepe azt eredményezte, hogy az erkölcsi elszakadt igazság-alapjától, az értékek így viszonylagossá váltak, mibenlétüket a szerint lehet meghatározni, hogy egyes csoportok, személyek mit fogadnak el annak. Ennek következtében a (nyugat) európai középpolgárság akár tudatosan, akár nem, de individuális, liberális, radikális ideológia alapján fogyasztói életmódot követ, amelyet globális szinten lehetetlen kivitelezni mások rovására történő érdekérvényesítés nélkül. Politikai vezető rétegüknek feladata az, hogy ezt az életformát biztosítsa. A lényeg, amit ma az európai politikai színtéren látunk, hogy az egyetlen és végső fórum mindenben maga az ember, akinek joga és célja, hogy az életből annyit sajátíthasson ki, amennyit csak tud. Ezt a jelenséget, mely világméretekben is bontakozik, Benedek pápa radikális perverziónak nevezte. Lényege, hogy nincs többé olyan érték, mely létét érintő támaszt adhatna az embernek, nincsenek sérthetetlen törvények, amelyeket évszázadokon át a kereszténység szolgáltatott, és amelyeket a felvilágosodás óta az ember maga próbált saját számára, mint kétségtelen bizonyosságot megalkotni, és amely mára kétségtelenül kudarcha fulladt.

Mivel a kereszténység elterjedésének, majd visszajára fordulásának és a felvilágosodásnak, a tudományos racionalizmusnak is Európa a helyszíne, ezért jogos a vallási-, erkölcsi értelemben vett Európa-centrikus megközelítés globális szinten is. A szembenállás – ezt már II. Szent János Pál

pápa is megfogalmazta – valójában nem is a nagy vallási kultúrák között jelenik meg, hanem az ember Istentől, az élet forrásától való elszakadása, radikális emancipációja, és az istenhit között áll fenn. Európa ugyanis kifejlesztett egy olyan kultúrát, amely Istent, – létének bizonyíthatatlanságára hivatkozva, kizárja a közgondolkodásból, és a magánszférába utalja. A történelmi kísérletek ismertek: az ateista marxizmus és a náciizmus „tökéletes társadalma”. Mégis, most hasonló próbálkozásnak vagyunk tanúi. Ezen jelenségek láttán merül fel a kérdés, hogy vajon az egyháznak ebben a világban mi a szerepe?

A vallás és ellenvallás mellett létezik egy alapirányultság kontinensünkön azoknak az

embereknek, tömegeknek a körében, akik nem kijelentik, hogy márpedig Isten nincs, hanem szenvednek emiatt, mert az Igazságot és Jóságot keresik, útban vannak hozzá, és szívükben vágnak a belső békére. Velük az egyház legfelsőbb szinten keresi a párbeszéd lehetőségét. Ennek formáját próbálják egy olyan

értékközösség keretébe foglalni, melyben a felvilágosodást követő laikus-katolikus ellentét oldódhat egy közösen megélt értékrendben. Egy ilyen, sajátosan európai, nyugati hagyományokra épülő „civil vallás” azonban természetesen csak keresztény gyökerű lehet.

Kétségtelen, hogy a politikai teokrácia, állam és egyház összefonódása ellentétes a kereszténységgel, de ez nem azt jelenti, hogy nincs szükség egyensúlyra az értelem és vallás között. Az államnak nem csak lehetősége, hanem kötelessége is védelmezni azokat a meghatározó vallási, erkölcsi gyökereket, amelyek nélkül a társadalom nem maradhat fenn. Hazánkban és a közép-kelet-európai országokban erre most látunk példákat.

Egy európai „civil vallás”, amely szükségképpen keresztény, azonban nem létezhet azok nélkül, akik ugyan esetleg nem értik, érzékelik ezeket a folyamatokat, de nemcsak a közösen megfogalmazott értékeket fogadják el, hanem azok forrásánál tartózkodnak: imádkoznak, szentségekhez járulnak, életüket meghatározó módon a kinyilatkoztatásra, a karácsonyi örömhírré építik, arra, hogy Isten emberré lett.

Az egyház szerepe tehát az, hogy Isten kegyelmét hordozó eszköz legyen. Ahogyan Istennek misztikus jelenlétét valósító jele Jézus, úgy válik Istennek kegyelmét hordozó, hirdető eszközzé az egyház.

BL

A születés ünnepe

„Istengyermek kit irgalmad közénk lehozott...”

Mifelénk mindnyájan, gyerekek és öregek, tehetősök és nélkülözők, egyfajta reményteljes kíváncsisággal várjuk a karácsonyt. Égnek a sétányokon a fákra font füzérek, ezer csecsebecsét és forralt bort kínálnak a karácsonyi vásárok, villognak a karácsonyi kirakatok. „Kellemes”, kicsit cukrozott, problémákat lefedő karácsonyt várnak sokan. Pedig többről van szó.

Máig is szívesen emlékezem gyermekkorom karácsonyaira, pedig egyik-másik egyáltalán nem volt idillikus. Nagy havas telek voltak az 1940-es évek elején, és még fagyosabb híreket hoztak a végtelen hómezőkről visszatérő sebesült katonák. Sok mindentől volt drámai hiány – de, így legalább nem volt nehéz elképzelni a hideg betlehemi istálló szűkösségét. Az ostrom alatt, a pincében is biztonságban éreztük magunkat testvéremmel, édesanyánk ölében '44 karácsonyán, de máig emlékszem édesapám kissé visszafogott, érces baritonjára: „Fel, nagy öröme, ma született...” Én pedig, kisiskolásként is biztosan éreztem, tudtam, hittem – hogy itt, a családban biztonságban vagyok.

Jézus is ezt választotta: családban született. Annyiféle módon érkezhettek volna hozzánk a megtestesült Isten! Lejöhettek volna közénk felnőtteként, mesterként, mondjuk a Tábor hegyéről, tiszteletet parancsoló, ragyogó fehér köntösben, akár Mózes és Illés társaságában. Váratlanul megjelenhetett volna a főtemplom oltáránál, díszes ornátusban, hogy onnantól kezdve ő irányítsa a főtanácsot. De nem ezt választotta. Megszületett, védtelen, törékeny csecsemőként istállóban, egy hideg éjszakán, egy gyönyörű fiatal (szinte gyermek-) lánytól, dolgozó, egyszerű családban.

Sok mindent vállalt Jézus ezzel a születéssel. Vállalta a kiszolgáltatottság maximumát a kezdettől fogva. Milyen védtelen is volt ez az újszülött, mennyi minden fenyegette, a higiéne hiányától a gyermekgyilkosság veszélyén át a menekülés kockázatáig és azon is túl! De Istentől szerette az embert, szerette a családot.

Jézus vállalta az emberi egyedfejlődés gyönyörű útját, a megszületéstől a serdülőkoron át és tovább, a férfivá válásig: az emberi élet kibontakozását a

családban. Nemcsak édesanyját szerette odaadó ragaszkodással, szerette nevelőapját is, sokat tanult tőle: szakmát, a kétkezi munka becsületét. (Gyakran lelassítok templomunk bejáratánál, jobb felől, a munkás Szent József-, a keménymarkú ács- és a hozzá csatlakozó Tanonc szobra előtt. Apámra emlékeztet, aki nemcsak nekem tanította meg a szerszámok tiszteltét, használatát, hanem fiaim kedvéért kicsiny, de valóságos acélkalapácsot, vasfűrészt, kis reszelőt fabrikált, hogy kis unokái is érezzék a valóságos munka súlyát, értékét. Hatása máig is érezhető orvos fiam sziketartásában, és fejben- és manualitásban is kiművelt mérnök fiam kézfogásában. És hátaltelt szívvel gondolok arra, hogy mindkettejüket ennek a szobornak a közelében, itt ebben a templomban keresztelhetjük.)

Jézus szerette a családját. Szeretett tanulni is. Tizenkét évesen lenyűgözte az öreg papokat a templomban. És dolgozni is szeretett. Úgy húsz éven át (akkortájt ez egy emberöltő volt!) ő volt a faluban az ács fia - később maga is mester az akkori bútorasztalos szakmában is - amikor elkezdte tanító körútját. Mert elsősorban mégis ezért jött: hogy tanítson. Szelíd, türelmes, emberi alkatával, habitusával, meggyőző didaktikával, pozitív pedagógiával. A gyermekséget, a tanulást és a tanítást is megszentelte ez a születés. A családot, a családban kiteljesedő emberéletet szentelte meg.

Prof. Dr. Czvikovszky Tibor
professzor emeritus

A folyamatos szentségimádás megkezdésének első évfordulóját ünnepeljük Szilveszter éjszakáján

December 31-én, Szilveszter éjszakáján, hálaadásra és újévi köszöntésre hívjuk a testvéreket a templomba. Éjfélkor egyórás szentségimádást tartunk, melyben hálát adunk az egy éve ugyanebben az időpontban megkezdett folyamatos szentségimádásunk töretlen fennmaradásáért, valamint az eltelt egy év során kapott kegyelmekért.

Az egy órás szentségimádást követően pezsgős koccintással zárjuk az ünnepelést.

Musica Sacra

Az őszi egyházzenei események összefoglalója és adventi-karácsonyi zenei programok

2018 ősze rendkívül gazdag volt egyházzenei eseményekben. Az Ars Sacra Fesztivál egy hete alatt több ezren látogattak el hozzánk, hogy meghallgassák Bogányi Gergely-, a Szent Efrém Férfikar-, a Magnificat Gyermekkar- és még számos kiváló előadó koncertjét. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy templomunk kínálta a leggazdagabb eseménysorozatot a fesztivál ideje alatt. Nehéz lesz ezt jövőre túlszárnyalni, ezért csak annyit kívánok, hogy legalább ennyire gazdag és színvonalas legyen majd a 2019-es Ars Sacra is.

Olivier Latry, a párizsi Notre-Dame organistája és a Gödöllői Szent Norbert Kórus

Bogányi Gergely- az Ars Sacra Fesztivál nyitókoncertjén

Októberben különleges vendéget fogadhattunk templomunkban: Olivier Latry, a párizsi Notre-Dame orgonaművésze látogatott el Budapestre és kétnapos ittartózkodása alatt templomunk orgonáján gyakorolt. Az alkalmat kihasználva megkértük a művészt, hogy ajándékozzon meg bennünket egy improvizációval, melyet ő készséggel vállalt. Október 10-én a déli harangszó után a gödöllői Szent Norbert Kórus közreműködésével felhangzott a legszebb gregorián Mária-antifóna, a Salve Regina dallama, melyre a művész egészen különleges improvizációval válaszolt. A felvétel meghallgatható a templom honlapján, az „Egyházzene” menüpont alatt.

Október folyamán két kórust is vendégül láttunk. Előbb a Felső-Krisztinavárosi Szköla, rá két hétre a Mátyás templom ének- és zenekara teljesített egyházzenei szolgálatot a 10 órás szentmisén. A szentmisék után Zoltán atya mindkét kórust körbevezette a templomban, bemutatva értékeinket.

Tardy László, a Mátyás templom karnagya

A Felső-Krisztinavárosi Szköla Tőkés Tünde karnagy vezetésével

Mindeközben templomunk saját kórusa - új nevén a Belvárosi Kántorátus - a november 2-i halottak napjára készült. Régi hagyomány, hogy ilyenkor szentmise keretében szólal meg Mozart Requiem-je. Most mégis, úgy gondoltuk, hogy időről időre más zeneszerzők gyászmiséjét is érdemes lenne megismertetni a közönséggel.

Idén Maurice Duruflé, francia zeneszerző művére esett a választás. Az ő Requiem-je a 20. század egyházzenejének egyik legszebb alkotása, mely ráadásul igazi liturgikus mű. Mit jelent ez? Azt, hogy mind terjedelmében, mind hangvételében, és a zenei anyagában is tökéletesen a liturgiába illik. Duruflé még gyerekkorában ismerkedett meg a gregorián énekkel, ami később egész művészetére hatást gyakorolt. Ebben a művében is a gregorián requiem zenei anyagát veszi alapul, hangról-hangra követhető minden tételben a forrás, ezt egészíti ki a szerző saját zenei nyelvével. Az előadás a Gabrieli Kórossal közösen valósult meg, akikkel nagyszerű volt az együttműködés, olyannyira, hogy további terveink is vannak a közös

A Belvárosi Kántorátus és a Gabrieli kórus
Duruflé Requiemjén

munkát illetően. Az pedig külön öröm volt, hogy a szerző szándékának megfelelően az angyalok karát gyerekek képviselték, a gödöllői Premi Cantores és az Albertfalvi Énekes Iskola néhány lelkes diákjának köszönhetően.

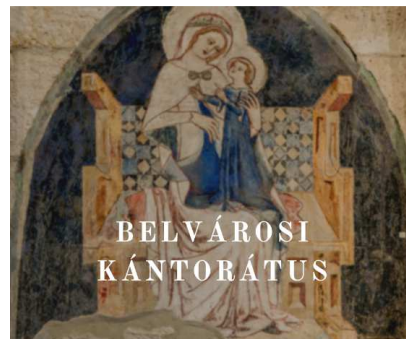
Szeptember eleje óta templomunkban a szentmiséken túl rendszeresen éneklünk vesperást is. Szerdánként a Budapesti Énekes Iskola tanárai és diákjai látják el a szolgálatot, péntekenként pedig a Belvárosi Kántorátus énekel az esti zsolozsmát. Szeretettel hívjuk a kedves híveket ezekre az alkalmakra is, az egyház legősibb énekei, a zoltárok szólnak meg hétről-hétre. Két különleges vesperásnak is helyt adtunk az őszi folyamán, ugyanis a Budapesti Énekes Iskola és személy szerint dr. Mezei János tanár úr kezdeményezésére kortárs vesperásokat szervezünk több budapesti templomban is. Október 26-án Horváth Márton Levente kompozíciói díszítették a zsolozsmát, orgonán maga a szerző működött közre, november 11-én pedig Zombola Péter és Barta Gergely darabjai szóltak meg, a Budapesti Énekes Iskola szolgálatával.

Ezek voltak az őszi legfontosabb egyházzenei eseményei, de legalább ilyen gazdag lesz az adventi-karácsonyi időszak is. Egyrészt folytatódik Rohmann Ditta csellóművész népszerű „Bach plusz” sorozata, amelyen idén kiváló vendégművészek teszik még változatosabbá az

altemplomi koncerteket, melyek minden hónap első vasárnapján kerülnek megrendezésre.

Másrészt az adventi időszakban további koncertek színesítik a templom zenei életét. December 1-jén megnyitjuk a templom előtti adventi vásárt, amihez rövid adventi koncert is kapcsolódik majd a szentmisét követően. December 7-én vendégünk lesz a kecskeméti Kodály Intézet kórusa Nemes László Norbert vezetésével. Másnap, december 8-án az Etüd Fúvóegyüttes ad majd koncertet, december 15-én pedig igazi különlegességre számíthatunk. A Belvárosi Kántorátus és a Németh Pál-vezette Savaria Barokk együttes közös karácsonyi koncertjén két különlegesen szép motetta magyarországi bemutatója kerül sor. A szerző Henry Dumont (1610-1684), akinek két Mária-motettáját adjuk elő. Az egyik a Memorare című, mely Szent Bernát bensőséges Mária-imájára íródott, a másik pedig a két kórusra és zenekarra komponált Magnificat, mely egyike a legszebb francia barokk muzsikáknak. December 19-én a Schola Academica ad majd koncertet, amelyen az együttes a Schola Hungarica legelső lemezének anyagát szólaltatja meg. Másnap, december 20-án pedig Heinrich Schütz „Karácsonyi történet” című művét adják elő a PPTE és a Ward iskola tanárai és növendékei hangszeres szolisták közreműködésével. Karácsony napján az éjféli mise előtt 23.30-kor orgonazene várja majd a misére érkezőket, másnap, 25-én pedig az ünnepi szentmisén Esterházy Pál Harmonia Caelestis-ének legszebb karácsonyi tételei színesítik a liturgiát. A szentmisét a Mária Rádió élőben közvetíti.

Mindezen eseményekről részletes információkat olvashatunk a szórólapokon és hirdetőtáblákon. Október 15-én elindult a Belvárosi Kántorátus facebook oldala is, ahol naprakészen tudósítunk minden zenei eseményről, és lehetőség van hangfelvételek és videók visszahallgatására is.

dr. Gesztesi-Tóth László

zeneigazgató

facebook.com/belvarosi.kantoratus

Plébániai zarándoklat

Nagy érdeklődés előzte meg 2018. október 6-ra, Nagycenkre és Sopronba meghirdetett plébániai zarándoklatunkat, melyre ezért – a tervtől eltérően – két buszt kellett indítanunk. Így végül, ha nem is maradéktalanul, de majdnem minden jelentkező részt vehetett ezen az érdekes és lélekemelő programon.

A zarándoklat időpontja és helyszínei természetesen célzatos választás eredményei voltak, hiszen ezen a napon emlékszünk az aradi vértanúkra, és újkori történelmünk meghatározó eseményére, nemzeti identitásunk egyik alapkövére, az 1848-as forradalomra, mely nem választható el gróf

Széchenyi István személyétől. Másik szempont a soproni, örökimádást végző plébániai közösség, a domonkosok Aquinói Szent Tamás kápolnája meglátogatása, és az adoráló testvérekkel való találkozás volt.

Korán reggel indultunk Budapestről, s útközben rózsafüzért imádkozva a tervezett időpontban érkezünk

első helyszínünkre, Nagycenkre. A kastély megtekintése után természetesen a Széchenyi-mauzóleumba vezetett utunk, ahol Zoltán atya megemlékezését követően sor került a „legnagyobb magyar” síremlékének megkoszorúzására.

Sokak számára az ezután következő szentmise a zarándoklat csúcspontja volt. Az eseményekhez zenei közreműködés is társult. munkatársaink, Vörös Viktória és Rochlitz Kinga személyében, akik révén fu-

rulyajátékkal és énekkel gazdagodott a megemlékezések szépsége.

Nagycenkről rövid idő alatt értünk Sopronba – közben az étkezés is megtörténhetett – ahol már vártak vendéglátóink, akik nagy szeretettel, készüllettel fogadtak – mint később kiderült – ellátva bennünket frissítőkkal, süteményekkel. Először az Aradi Vértanúk Emlékművéhez kalauzoltak bennünket, ahol Zoltán atya a vértanúk áldozatának történelmünkre gyakorolt jelentőségét, a hazaszeretet alapvető, megmaradást lehetővé tévő szükségességét hangsúlyozta.

Ezt követően került sor a vendéglátóinkkal való kötetlen együttlésre, mely idő alatt kisebb csoportokban mindannyian megtekintettük adorációs kápolnájukat, ahol alkalom nyílt negyedórás szentségimádásra.

Végül a város történetével, nevezetességeivel ismerkedtünk – természetesen korlátozottan, tematikus módon –, Liszt Ferenc nyomában, hiszen a rendelkezésre álló idő bővebb programra nem adott lehetőséget. Idegenvezetőink

felkészülten, kedvesen osztották meg velünk bőséges ismereteiket. A program a Stornó-házban fejeződött be, ahol Liszt Ferenc zongorája is kiállítási tárgy.

A zarándoklat előkészítésében, szervezésében és kivitelezésében végzett munkájukért köszönet illeti a plébániai munkatársakat, a minket fogadó soproni házgazdákat, Wanhall Istvánt, a domonkos plébánia híveit és az elkötelezett, városukért rajongó soproni idegenvezetőket.

Küldetést kaptunk

Sekrestye Színpadunk, a Csepel-Belvárosi Római Katolikus Egyházközség színjátszó csoportja idén, Brenner János vértanú áldozópap boldoggá avatásának évében ünnepli megalakulásának 15. évfordulóját. János atya személye nagyon fontos számunkra, éppen ezért jubileumi gálaműsorunk mellett elkészült az „*Át tudnám ölelni az egész világot!*” című színdarabunk, melynek alapja Iváncsits Tamás: „*A jó pásztor – In memoriam Brenner János (1931-1957)*” című zenés drámája. Nagyon sokat köszönhet társulatunk Iváncsits Tamásnak. 15 éves fennállásunk alatt az összes keresztény, zenés darab saját módon való színpadra alkalmazását ő engedélyezte, a zenei alapokat tőle kaptuk meg.

Dr. Osztie Zoltán plébános úr meghívására 2018. november 17-én a Belvárosi Főplébánia Templomban mutathattuk be fent említett színdarabunkat. Nagy örömmel fogadtuk el a meghívást! Mindig nagy megtiszteltetés számunkra, amikor felléphetünk ebben a gyönyörű templomban.

2007-ben, a Szent Erzsébet-évben, a Városmiszió alkalmából, a Duna utcai színpadon adtuk elő Árpád-házi Szent Erzsébet életéről szóló színdarabunkat, majd tavaly, november 11-én, a fatimai Mária-jelenések 100. évfordulójára írt „*Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog!*” című saját darabunkat.

Az 2018. április 30-án tartott Brenner János

Emléknapra is meghívást kaptunk: ez alkalommal a fent említett, Iváncsits Tamás által írt zenés dráma rövid részleteit hallhatták a résztvevők.

Az Ars Sacra Fesztivál programjaként 2018. szeptember 16-án adtuk elő „*Küldetést kaptunk!*” című jubileumi gálaműsorunkat.

Rövid gálaműsorunk címe azt fejezi ki, hogy Istentől kapott küldetésnek, apostolkodásnak tekintjük azt, hogy az Úr üzenetét hirdethetjük színészi munkánkkal.

Társulatunk azzal a céllal alakult meg, hogy Isten, a hitünk, az Egyház értékrendjét a színjátszás eszközeivel mutassa meg. A 15 év alatt - nézőink véleménye szerint - nagyon sokat fejlődött színpadunk, ez azonban nemcsak a színészi játékra vonatkozik, hanem a hang- és fénytechnika-, a díszletek-, jelmezek-, kellékek minőségére, valamint honlapunk szerkesztésére is, melynek nagy része Gyulainé Németh Éva és Kardos András munkáját dicséri.

Köszönet illeti a társulat minden tagját az odaadó- és lelkes szolgálatért, valamint családtagjainkat, barátainkat támogatásukért, imádságukért.

Itt szeretném megköszönni az Egyházközség munkatársainak segítségét és a szeretetteljes fogadtatást! Azt szerettük volna, és ma is az a célunk, hogy egy-egy színdarab megtekintése után kicsit „több”-ként mehessen haza a Kedves Néző, és - mint a templom sekrestyéje, ahol a liturgiára hangolódunk - előadásaink lelki előkészületet, segítséget nyújtsanak az élet, a hit tudatosabb megéléséhez! Követni szeretnénk, *Karol Wojtyła*, a későbbi Szent II. János Pál pápa szavait: „A színház az élet lelkiismerete!”

Isten kegyelmében bízva reméljük, hogy még sokáig végezhetjük ezt a szolgálatot!

Sztancsikné Losonci Tímea
a Sekrestye Színpad vezetője

Adventi események

2018. december 1.

16:45 Adventi vásár megnyitása, és ünnepélyes gyertyagyújtás

17:00 Szentmise

18:00 Adventi orgona-, és kórushangverseny (Budapesti Énekes Iskola)

2018. december 2.

Advent első vasárnapja:

17:00 Rohmann Ditta csellókoncertje az altemplomban

2018. december 7.

18:30 Kodály Zoltán: Missa brevis - a kecskeméti Kodály Intézet hangversenye

2018. december 8.

17:00 Szentmise a hazáért

19:00 Az Etüd Fúvóegyüttes hangversenye

2018. december 9.

Advent második vasárnapja:

18:30 Altemplomi esték – beszélgetés Szent Gellértről

Vendég: Baán Izsák Atya Bakonybélről.

Beszélgetőtársa: Dr. Osztie Zoltán plébános

2018. december 15.

19:00 A Belvárosi Kántorátus és a Savaria Barokk zenekar hangversenye

2018. december 16.

Advent harmadik vasárnapja:

14:00 Kolping mise

2018. december 19.

19:30 A Schola Academica karácsonyi hangversenye

2018. december 20.

19:00 Heinrich Schütz: Karácsonyi történet - kóruskoncert

2018. december 21.

14:00 Karitász Betlehemes, majd agapé az altemplomban

2018. december 23.

Advent negyedik vasárnapja

Karácsonyi miserend

2018. december 24. (hétfő)

08:45 Karácsonyi halászlé megáldása (helyszín: Szegedi Halászcseré)

15:30 Karácsonyi betlehemes játék

23:30 Karácsonyi orgonaáhitat

(Gesztesi-Tóth László)

23:55 Martirológium

00:00 Ünnepi éjféli szentmise

2018. december 25. (kedd)

08:30 Szentmise

10:00 Ünnepi szentmise

(Esterházy Pál: Harmonia Caelestis)

a szentmisét élőben közvetíti a Mária Rádió

16:00 Olasz nyelvű szentmise

18:00 Angol nyelvű szentmise

20:30 Szentmise az altemplomban

2018. december 26. (szerda)

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise

18:00 Szentmise

2018. december 27. (csütörtök)

17:00 Szentmise

2018. december 28. (péntek)

17:00 Szentmise és vesperás

2018. december 29. (szombat)

11:00 Dániel játék (középkori misztériumjáték)

11:45 Évzáró kakaó-parti

a hittanosok számára az altemplomban

17:00 Szentmise

2018. december 30. (vasárnap)

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise és a családok megáldása

16:00 Olasz nyelvű szentmise

18:00 Angol nyelvű szentmise

20:30 Szentmise az altemplomban

2018. december 31. (hétfő)

18:00 Év végi hálaadás és beszámoló

24:00 Egy óra időtartamú szentségimádás a folyamatos szentségimádás indulásának első évfordulóján, majd pezsgős koccintás az altemplomban

2019. január 1. (kedd)

08:30 Szentmise

10:00 Szentmise

16:00 Olasz nyelvű szentmise

18:00 Angol nyelvű szentmise

20:30 Szentmise az altemplomban

Tárjátok ki a szíveteket

Écsy Gábor atya
a Karitás országos igazgatója

Csorba Gábor állandó diakónus
a Karitás egyházmegyei igazgatója

Csorba Gábor, állandó diakónusunk közreműködésével, és szervezésében, a média jelenlétében, templomunk adott otthont a Katolikus Karitás „Tárjátok ki a szívetek” címmel meghirdetett országos kampányindító rendezvényének. Vendégünk volt Mádl Dalma asszony a Katolikus Karitás jószolgálati nagykövete. A kampányt Écsy Gábor országos karitás igazgató nyitotta meg, aki ismertette a Katolikus Karitás közeljövőben kivitelezésre előkészített, az egész Kárpát-medencére kiterjedő jótékonyági akcióit.

Harangszentelési évforduló

Érdekes évfordulóról emlékeztünk meg az egyházi év végén: 90 évvel ezelőtt, 1928. november 25-én szentelte fel templomunk „Polgármester-harangját” Dr. Serédi Jusztinián bíboros hercegpímás úr.

Jótékonyági akció

A tavalyi évhez hasonlóan plébániánk ebben az évben is karácsony előtti jótékonyági akciót szervezett. Idén a Baranya megyei Gilvánfa község Csupa Szív Óvodája számára gyűjtöttünk. Az alig 400 fős település óvodájában ugyanis szükség van mesekönyvekre, rajzeszközökre, kifestőkre és készségfejlesztő játékokra. A gyűjtést már október folyamán megkezdtük, hogy az összegyűjtött adományokat még Karácsony előtt személyesen vihessük el az óvodának.

RENDSZERES LELKISÉGI PROGRAMOK

Hetente:

hétfőn	18 ó	Ifjúsági- és felnőtt katekézis
kedden	16 ó	Szeretetláng imaóra
	18 ó	Bibliakör
szerdán	14 ó	Csoportos háznézés
csütörtökön	16 ó	Orgonahangverseny
	18 ó	Keresztelési felkészítés felnőtteknek
pénteken	17.40	Közösségi imaóra vesperással a szentségimádás keretében

Havonta:

első hétfőn	17 ó	Szentmise az adorálók szándékára
első kedden	18 ó	Elváltak és Egyedül Élők szentmiséje és találkozója (Januárban az Újév miatt január 8-án)
első pénteken		Beteglátogatás áldoztatás

Jegyesoktatás 2019. február 6. – április 17. szerdánként 18.30-tól

Lelki segítségnyújtás, támogatás

Mindannyiunk életében előfordulnak olyan helyzetek, melyekben a meghallgatás, közös, együttérző gondolkodás ad lehetőséget arra, sőt, szükséges ahhoz, hogy az előttünk álló nehézséggel megküzdjünk, életutunkon előre jussunk, hitünkben erősödjünk. Ehhez adunk segítséget egyénileg és csoportfoglalkozás keretében.

Jelentkezés a 30 591 2601-es telefonon, hétfőn 9-12, és szerdán 14-17 óra között.

PESTI FŐTEMPLOM

*Spirituális közösségi lap
IV. évf. 33. szám*

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Prof Dr. Czvikovszky
Tibor
Dr. Gesztesi-Tóth László
Sztancsikné Losonci Tímea

Lektorálta:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.

Tel/fax: 318 3108

E-mail: prorsus@t-
online.hu

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga